

RASPORED SV. MISA I MISNIH NAKANA

18. 10.	NED	XXIX. NEDJELJA KROZ GODINU	11.00	+ DIJANA ČEŠLJAR <i>PRO POPULO</i>
19. 10.	PON	<i>svagdan</i>	18.30	+ MARGITA HUSNJAK
20. 10.	UTO	<i>svagdan</i>	18.30	- KOLEKTIVNA NAKANA
21. 10.	SRI	<i>svagdan</i>	18.30	- ZA DUŠE U ČISTILIŠTU
22. 10.	ČET	<i>SV. IVAN PAVAO II., papa</i>	18.30	- NA NAKANU
23. 10.	PET	<i>svagdan</i>	18.30	- KOLEKTIVNA NAKANA
24. 10.	SUB	<i>svagdan</i>	18.30	- NA NAKANU
25. 10.	NED	XXX. NEDJELJA KROZ GODINU	11.00	- U ZAHVALU MAJCI BOŽJOJ <i>PRO POPULO</i>

**ŽUPA BL. IVANA MERZA
ZAGREB - ŠPANSKO**

Vlade Gotovca 9, HR-10090 Zagreb - Susedgrad
tel. 01/8894-555

*zupa.imerza@zg-nadbiskupija.hr
www.zupa-ivanmerz.hr*

Račun Župe: IBAN HR7323600001102194051

Uredovno vrijeme župnog ureda:

od utorka do petka od 17.00 do 18.00 sati

Župni ured ne uređuje: ponedjeljkom, subotom, nedjeljom i blagdanima

**ŽUPA BL. IVANA MERZA
ZAGREB - ŠPANSKO**

Hvala ti orle Kristov što si nam pokazao put k Suncu!

**XXIX. NEDJELJA KROZ GODINU
GOD. III., BR. 26**

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2020. »Evo me, mene pošalji!« (Iz 6, 8)

Draga braćo i sestre!

Želim izraziti svoju zahvalnost Bogu na predanosti kojom se u Crkvi diljem svijeta u listopadu prošle godine živio Izvanredni misijski mjesec. Uvjeren sam da je pridonio poticanju misijskog obraćenja u mnogim zajednicama na putu naznačenom temom: »Kršteni i poslani – Kristova Crkva u misiji u svijetu«.

U ovoj godini obilježenoj patnjom i izazovima koje je sa sobom donijela pandemija Covid-19 taj misijski hod čitave Crkve nastavlja se u svjetlu riječi koju nalazimo u izvješću o pozivu proroka Izaije: »Evo me, mene pošalji!« (6, 8). To je uvijek novi odgovor na Gospodinovo pitanje: »Koga da pošaljem?« (ibid.). Taj poziv dolazi iz Božjega srca, od njegova milosrđa koje, u sadašnjoj svjetskoj krizi, predstavlja izazov na koji su Crkvu i čitav ljudski rod pozvani odgovoriti. »Poput učenikâ iz Evanđelja iznenada nas je zahvatila neočekivana i žestoka oluja. Shvatili smo da se nalazimo na istoj lađi, svi krhki i dezorijentirani, ali istodobno važni i potrebni, svi pozvani veslati zajedno, svi potrebni utjehe drugoga. Na toj lađi... svi se nalazimo. Poput tih učenika, koji jednoglasno i u tjeskobi kažu: "ginemo" (r. 38), tako smo i mi shvatili da ne možemo ići dalje svatko za sebe, već samo zajedno« (Meditacija na Trgu sv. Petra, 27. ožujka 2020). Doista smo prestrašeni, dezorijentirani i uplašeni. Bol i smrt daju nam iskusiti našu ljudsku krhkost, ali istodobno uočavamo da svi imamo snažnu želju za životom i oslobođenjem od zla. U tome smislu poziv na poslanje, poziv da izađemo iz sebe samih iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu pokazuje se kao prilika za solidarnost, služenje, posredovanje. Poslanje koje Bog povjerava svakome od nas pomaže nam osloboditi se straha i zaokupljenosti samima sobom i shvatiti da ponovno pronalazimo same sebe kad se darujemo drugima.

U žrtvi križa, gdje se do kraja ispunjava Isusovo poslanje (usp. Iv 19, 28-30), Bog objavljuje da ljubi sve i svakog pojedinog (usp. Iv 19, 26-27) i od svakoga od nas traži osobnu raspoloživost da budemo poslani, jer On je Ljubav koja nikada ne miruje nego je uvijek "u poslanju", uvijek izlazi iz sebe kako bi dala život. Iz ljubavi prema ljudima Bog Otac je poslao Sina Isusa (usp. Iv 3, 16). Isus je Očev misionar: njegova osoba i njegovo djelo su potpuna poslušnost Očevoj volji (usp. Iv 4, 34; 6, 38; 8, 12-30; Heb 10, 5-10). Isus, koji je raspet i uskrsnuo za nas, uključuje nas u svoje poslanje ljubavi i svojim Duhom, koji oživljava Crkvu, čini nas svojim učenicima i šalje nas u misiju u svijet i među narode.

»Misija, "Crkva koja izlazi", nije neki program, nego naum koji se ostvaruje snagom volje. Krist je taj koji daje Crkvi izići iz sebe same. U poslanju naviještanja evanđelja ti se krećeš jer te Duh Sveti tjera i nosi« (Bez njega ne možemo ništa. Biti danas misionari u svijetu, Kršćanska sadašnjost, Zagreb 2020., str. 14). Bog uvijek prvi ljubi nas i tom nas ljubavlju susreće i poziva. Naš osobni poziv plod je činjenice da smo sinovi i kćeri Božje u Crkvi, njegova obitelj, braća i sestre u onoj ljubavi koju nam je Isus posvjedočio. Svi, međutim, imaju ljudsko dostojanstvo utemeljeno na Božjem pozivu da budu djeca Božja i da u sakramentu krštenja i slobodi vjere postanu ono što su oduvijek bili u Božjem srcu.

Sama činjenica da smo besplatno primili život podrazumijeva poziv da uđemo u dinamiku sebedarja: to je sjeme koje će kod krštenika poprimiti zreli oblik kao odgovor ljubavi u braku i u djevičanstvu za Kraljevstvo Božje. Ljudski se život rađa iz Božje ljubavi, raste u ljubavi i stremi ljubavi. Nitko nije isključen iz Božje ljubavi, a u svetoj žrtvi Isusa Krista na križu Bog je pobijedio grijeh i smrt (usp. Rim 8, 31-39). Za Boga, zlo – pa čak i grijeh – postaju izazov ljubiti i to ljubiti još većom ljubavlju (usp. Mt 5, 38-48; Lk 22, 33-34). Zato u pashalnom otajstvu Božje milosrđe liječi praiskonsku ranu zadanu ljudskom rodu i izljevava se na cio svemir. Crkva, sveopći sakrament Božje ljubavi prema svijetu, nastavlja Isusovo poslanje u povijesti i šalje nas svukuda da bi Bog, po našem svjedočenju vjere i naviještanju evanđelja, mogao ponovno očitovati svoju ljubav i dotaknuti i preobraziti srca, umove, tijela, društva i kulture na svakome mjestu i u svakome vremenu.

Poslanje je slobodan i svjestan odgovor na Božji poziv. No, taj poziv prepoznajemo samo kad živimo osobni odnos s Isusom živim u njegovoj Crkvi. Zapitajmo se: jesmo li spremni prihvatiti prisutnost Duha Svetoga u svome životu, poslušati poziv na poslanje, bilo u životu u braku, bilo u posvećenom ili svećeničkom životu, u svojoj svakodnevnici? Jesmo li spremni biti poslani na bilo koje mjesto kako bismo svjedočili svoju vjeru u Boga milosrdnog Oca, kako bismo naviještali Evanđelje spasenja Isusa Krista, kako bismo dijelili božanski život Duha Svetoga izgrađujući Crkvu? Jesmo li poput Marije, Isusove majke, spremni bespridržajno se staviti u službu Božje volje (usp. Lk 1, 18)? Ta je unutarnja raspoloživost veoma važna ako želimo reći Bogu: »Evo me, Gospodine, mene pošalji« (usp. Iz 6, 8). I to ne apstraktno, nego u ovom času Crkve i povijesti.

Shvatiti što nam Bog govori u ovim vremenima pandemije predstavlja također izazov za poslanje Crkve. Bolest, patnja, strah i izolacija stavljaju pred nas određena pitanja. Siromaštvo onih koji umiru sami, koji su napušteni, koji su ostali bez posla i primanja, beskućnika i onih koji nemaju što jesti tjeraju nas na razmišljanje. Prisiljeni držati fizički razmak i ostati

u kući pozvani smo ponovno otkriti važnost društvenih odnosa kao i zajednički odnos s Bogom. Te okolnosti ne samo da ne bi smjele dovesti do toga da u nama porastu nepovjerenje i ravnodušnost nego bi nas trebale navesti da posvećujemo još veću pažnju našem odnosu prema drugima. A po molitvi, kojom Bog dotiče i pokreće naša srca, postajemo otvoreni za potrebe naše braće i sestara za ljubavlju, za dostojanstvom i slobodom i ona u nama budi odgovornost za sav stvoreni svijet. Nemogućnost da se kao Crkva okupljamo na slavlju euharistije dovela nas je u situaciju da smo dijelili iskustvo brojnih kršćanskih zajednica koje ne mogu svake nedjelje slaviti misu. U takvim okolnostima pitanje koje nam Bog postavlja glasi: »Koga da pošaljemo?« i od nas očekuje velikodušan i uvjeren odgovor: »Evo me, mene pošalji!«. Bog nastavlja tražiti koga da pošalje svijetu i narodima da svjedoči njegovu ljubav, njegovo spasenje od grijeha i smrti, njegovo oslobođenje od zla (usp. Mt 9, 35-38; Lk 10, 1-12).

Proslava Svjetskog dana misija ujedno nam pruža priliku još jednom potvrditi kako su molitva, promišljanje i materijalna pomoć prigode za djelatno sudjelovanje u Isusovu poslanju u njegovoj Crkvi. Svrha je ljubavi izražene u priložima, koji se prikupljaju na liturgijskim slavljinama na treću nedjelju u listopadu, poduprijeti misijski rad koji u moje ime obavljaju Papinska misijska djela kako bismo izišli ususret duhovnim i materijalnim potrebama naroda i crkava u čitavome svijetu, za spas svijui. Neka nas Presveta Marija, Zvijezda evangelizacije i Utjeha žalosnih, misijska učenica svoga Sina Isusa, nastavi zagovarati i biti nam na pomoć..

SVAKI TJEDAN SVETAC JEDAN

Sveti Ivan Pavao II. (Karol Józef Wojtyła) 264. je Petrov nasljednik. Osvajao je srca cijeloga svijeta. Moralni je autoritet našega doba. Rodio se u Wadowicama u Poljskoj 18. svibnja 1920. Studira na sveučilištu u Krakowu, no kada su ga nacisti zatvorili 1939., mladi Karol do 1944. radi u kamenolomu i kemijskoj tvornici kako bi zaradio za život, te izbjegao deportaciju u Njemačku. Svećenički poziv osjetio je 1942. U tajnosti pohađa predavanja na Teološkom fakultetu Sveučilišta Jagiellonian kao bogoslov Krakovske nadbiskupije. Nakon rata nastavlja teološki studij, sve do svećeničkog ređenja 1946. godine. Poglavari ga, svjesni njegovih talenata i iznimne sposobnosti, šalju na daljnji doktorski studij u Rim. Nakon

dvije godine vraća se u Poljsku gdje obavlja službu studentskog kapelana u Krakowu, a kasnije postaje profesor morala na krakowskoj bogosloviji i Teološkom fakultetu u Lublinu. U 38. godini života Wojtyła postaje najmlađi poljski biskup. Papa Pavao VI. imenuje ga krakowskim nadbiskupom za vrijeme Drugoga vatikanskog sabora na kojemu je pružio važan doprinos u izradi konstitucije 'Gaudium et spes'. Papa Pavao VI. umire u papinskom ljetnikovcu u Castel Gandolfo 6. kolovoza 1978. Nasljeđuje ga, ali samo na 33 dana, kardinal Albino Luciani koji uzima ime Ivan Pavao I. Ivan Pavao I. umire u noći s 28. na 29. rujna 1978. i već 14. listopada otvara se nova konklava. Dva dana kasnije, 16. listopada, Karol Wojtyła izabran je za Papu. Nakon punih 455 godina izbor je pao na netalijana, prvoga slavenskog papu u povijesti. Karol Wojtyła uzeo je ime dvojice svojih prethodnika - Ivan Pavao II. Toga dana Ivan Pavao II. održao je prvo misno slavlje kao papa, obrativši se okupljenim vjernicima na Trgu sv. Petra riječima: „Ne bojte se! Širom otvorite vrata Kristu!“ Njegov dugogodišnji pontifikat karakteriziraju sljedeće značajke: jedan je od najmlađih papa novijega doba; njegov pontifikat je među najduljima; prvi papa netalijan nakon više stoljeća; prvi papa nakon više stoljeća iz jednoga slavenskog naroda. U 26 godina svoga pontifikata, posjetio je 130 država. Proputovao je 1, 2 milijuna kilometara. Obišao je zemaljsku kuglu oko 30 puta. Posjetio je oko 850 gradova. Nezaboravna su bila njegova tri posjeta Hrvatskoj 1994., 1998. i 2003. jer je u ratna vremena upravo on donio mladoj Hrvatskoj poruku mira, a nakon rata joj pružio podršku. Prvi je papa, koji je posjetio gradove Azije, Afrike i Južne Amerike. Prvi je papa koji je otišao na stadion na nogometnu utakmicu. Popeo se na Mont Blanc, najviši planinski vrh Europe. Preživio je nekoliko atentata, a u jednom je bio teško ranjen te je oprostio atentatoru kada ga je posjetio u zatvoru. Tijekom cijelog pontifikata zalagao se za mir. Papa je bio popularan kod mladih te je 1984. god. ustanovio Svjetski susret mladih. Ustanovio je i Svjetski dan bolesnika koji se svake godine slavi 11. veljače. Zagovarao je pravo svakoga naroda na svoju državu, samostalnost i suverenost. Osmislio je sintagmu "kultura života" na svom putovanju u SAD 1993. god. Pri tome je izjavio: "Kultura života znači poštivanje prirode i zaštita Božjeg djela stvaranja. Na poseban način, znači poštivanje ljudskog života od prvog trenutka začeća do prirodne smrti." Promicao je međureligijski dijalog i

mir. Zalagao se za jedinstvo kršćana. Pokazao je otvorenost prema drugim vjerskim zajednicima. Prvi je papa koji je ušao u džamiju i sinagogu. Za vrijeme pontifikata napisao je te izgovorio oko 15 000 raznih govora i dokumenata, što je oko 18 milijuna riječi. Napisao je 14 enciklika, 11 apostolskih konstitucija, 41 apostolsko pismo, 15 apostolskih pobudnica, 19 motu proprija i više knjiga. Na deset je konzistorija imenovao novih 231 kardinala i zaredio 321 biskupa. Proglasio je novih 1338 blaženika i 482 novih svetaca. Za vrijeme njegova pontifikata Katolička Crkva je svoju zajednicu povećala za oko 400 milijuna vjernika. Umro je 2. travnja 2005., a blaženim ga je proglasio njegov dugogodišnji suradnik i nasljednik papa Benedikt XVI. i to 1. svibnja 2011. godine, na nedjelju koju je upravo blaženik posvetio Božjem milosrđu. Već u prvim danima nakon njegove smrti osjećalo se u zraku ozračje svetosti, uz njega su u duhu i molitvi bili vjernici širom svijeta. Na Nedjelju Božjega milosrđa 2014., papa Franjo ga je proglasio svetim, kao i papu Ivana XXIII. Spomendan sv. pape Ivana Pavla II. obilježava se 22. listopada, kada je 1978. god. slavio prvu misu kao poglavar Katoličke Crkve.

AKUALNOSTI

- Danas je Misijska nedjelja. Na završetku sv. Misa moći ćete dati svoj prilog za misije te nabaviti kolače za nedjeljni ručak. Zahvaljujem svima koji ste pekli kolače kako bi pomogli onima koji su u potrebi. Ove godina kao župa pomoći ćemo za školovanje bogoslova – budućih svećenika. Hvala predsjedatelju današnjeg slavlja vlč. Antunu Toniju Štefanu, ravnatelju nacionalnih Papinskih misijskih djela.
- Pošto je sljedeće nedjelje je nedjelja župnog Caritasa, prilog za župni Caritas prikupljat ćemo nakon misa. Carista je cijelo ovo vrijeme služio i dostavljao pakete onima koji su u potrebi. Hvala unaprijed za svaki dar.
- Pred nama je blagdan Svih Svetih. Caritas Zagrebačke nadbiskupije provodi akciju pod nazivom Kad činiš dobro, čini dvostruko dobro u kojoj si možete nabaviti lampione po cijeni od 10 KN. Sav prilog ide za caritas. Unaprijed zahvaljujemo!
- U petak, 30 listopada je naše godišnje Euharistijsko klanjanje, dan kada naša župna zajednica moli za sve potrebe naše Nadbiskupije i naše Župe. Presveto će biti izloženo nakon sv. Mise ujutro u 8.00 sati do večernje sv. Mise. U uredovno vrijeme župnog ureda možete se upisati u termine za klanjanje pred Presvetim
- Listopadske pobožnosti. Svaki dan u našoj kapeli prije večernje sv. Mise su listopadske pobožnosti – molitva krunice i pjevane litanije. Pozivam vas da se uključite u molitvu krunice za svoje osobne potrebe i potrebe župe!

JESTE LI ZNALI?

...da je Stepinac tijekom Prvog svjetskog rata bio zarobljen u Italiji? U srpnju 1918. Stepinac je bio otpremljen najprije u Mestre kod Venecije, pa zatim u Ferraru i konačno u Noceru u Umbriji, gdje je ostao pet mjeseci.

Izvor: www.zg-nadbiskupija.hr